

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/181/2019
Identifikačné číslo spisu: 4116210334
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Sluk
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4116210334.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. K., bývajúceho v E. W., K. XXXX/XX proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Andrea Cviková, o zaplatenie 11 856,-eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/200/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6Co/81/2017, 6Co/82/2017 z 21. júna 2017, takto

rozhodol:

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6Cdo/189/2017 z 27. februára 2018 prvým výrokom dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako neprípustné odmietol a druhým výrokom rozhodol o náhrade trov dovolacieho konania podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania, obdobný jeho zastaveniu, zavinila žalovaná, žalobcovi preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom, sp. zn. I. ÚS 112/2019-47 z 20. augusta 2019 vyslovil porušenie namietaných ústavných práv sťažovateľa a zrušil druhý výrok uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/189/2017 z 27. februára 2018 o trovách dovolacieho konania a vec vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie, tiež rozhodol o priznaní trov konania pred ústavným súdom sťažovateľovi. V odôvodnení nálezu ústavný súd skonštatoval, že po vrátení veci bude povinnosťou najvyššieho súdu znovu rozhodnúť o náhrade trov dovolacieho konania s prihliadnutím na všetky relevantné podania strán v predmetnom konaní. K zrušujúcemu výroku nálezu ústavný súd skonštatoval: „... Okresný súd v odpovedi doručenej ústavnému súdu 14. marca 2019 okrem iného uviedol, že predmetné podanie bolo doručené elektronicky 28. septembra 2017 do elektronickej schránky, ale nebolo vytlačené a založené do príslušného súdneho spisu. Následne bol súdny spis predložený najvyššiemu súdu bez tohto podania. Najvyšší súd preto pri rozhodovaní v dovolacom konaní nemal vedomosť, že sťažovateľ sa vyjadril k podanému dovolaniu, a teda že si trovy konania uplatnil a

vyúčtoval oprávnene. ... Sťažovateľ tvrdí, že v dovolacom konaní si riadne uplatnil právo na náhradu trov konania a jeho vyčíslenie predmetných trov bolo v čase rozhodovania o tomto nároku najvyšším súdom súčasťou súdneho spisu. ... Vzhľadom na vyjadrenie okresného súdu (bod 6) je zrejmé, že v tomto prípade došlo k ľudskému pochybeniu, ktoré nastalo v rámci úkonov súdu prvej inštancie pred predložením veci dovolaciemu súdu. V každom prípade, výsledkom tohto pochybenia bolo de facto ignorovanie podania sťažovateľa zo strany najvyššieho súdu rozhodujúceho v dovolacom konaní. Ústavný súd konštatuje, že faktické ignorovanie relevantného podania strany súdneho konania predstavuje zásah do základného práva na súdnu ochranu v takej intenzite, ktorá odôvodňuje ingerenciu ústavného súdu aj vo sfére „menej významného“ sporu o náhradu trov konania. ... Závažné procesné pochybenie zo strany okresného súdu viedlo v predmetnom prípade k vydaniu súdneho rozhodnutia, ktorým bolo vo výroku o náhrade trov konania rozhodnuté o trovách konania v rozpore s objektívnym skutkovým stavom. Takýto postup, resp. pochybenie možno podľa ústavného súdu považovať za extrémne vybočenie z procesných pravidiel upravujúcich rozhodovanie o trovách konania. Ústavný súd je preto toho názoru, že takéto extrémne vybočenie predstavuje porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu). ... Pretože ústavný súd rozhodol, že druhým výrokom napadnutého uznesenia najvyššieho súdu bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo potrebné zároveň v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodnúť o jeho zrušení a v záujme efektívnej ochrany práv sťažovateľa aj vrátiť vec v zmysle § 133 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie (bod 2 výroku nálezu).“

3. Vychádzajúc z nálezu ústavného súdu (viď bod 2 odôvodnenia tohto uznesenia) bolo povinnosťou dovolacieho súdu opätovne rozhodnúť o náhrade trov dovolacieho konania, berúc na zreteľ právoplatný výrok uznesenia dovolacieho súdu o odmietnutí dovolania podaného žalovanou pre jeho neprípustnosť, ktorý nebol nálezom ústavného súdu dotknutý.

4. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na ich plnú náhradu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP). Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania v prípade odmietnutia dovolania najvyšší súd nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.